

РЕШЕНИЕ

№ 1759

гр. София, 11.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 11.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **13488** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на З. Ц. Х. от [населено място] против Решение на Директора на ТП на НОИ, [населено място] с № 2153-21-333 от 05.11.2019 г., с което е оставена без уважение жалбата ѝ против Разпореждане № № [ЕГН] от 22.07.2019 г. на длъжностно лице по „Пенсионното осигуряване”, с което е отменено предходно постановено разпореждане № 570922/13 от 15.02.2019 г. и е изменена отпуснатата лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката, считано от 22.11.2018 г. пожизнено по чл. 99, ал. 1, т. 1, б. „а” от КСО. Посоченото разпореждане се оспорва сама в частта, в която не е зачетен стажа при осигурителя [фирма].

В жалбата се изразява общо недоволство от посочените актове, издадени от органите на НОИ, като се сочи, че те са неправилни и незаконосъобразни. Според оспорващата осигурителният ѝ стаж за периодите от 12.01.2001 г. - 30.06.2001 г. и от 07.08.2001 г. - 07.05.2002 г. при осигурителя [фирма] е правилно отразен и заверен в представената пред пенсионния орган трудова книжка. Релевирани са доводи, че осигуреното лице на може да търпи негативни последици от факта, че осигурителят не е подавал коректно данни в Регистъра на осигурените лица или че не не съхранява разплащателните ведомости.

По време на проведените по делото открити заседания оспорващият се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът, в лицето на Директора на ТП на НОИ, [населено място] не се явява.

Пълномощникът му юристконсулт В. оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена.

Административен Съд С. - град, III отделение, 46 състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че със Заявление № 2113-21-9748/23.11.2018 г. З. Ц. Х. е поискала отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1, 2 от КСО, като е представила пред пенсионния орган изискуемите документи по чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС).

С Разпореждане № [ЕГН] от 28.11.2018 г. на длъжностно лице по „ПО” е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката на основание чл. 68, ал. 1, 2 от КСО, по подаденото заявление, считано от датата на придобиване на правото на пенсия - 22.11.2018 г., при навършена възраст 61 години и 02 месеца и зачетен осигурителния стаж в размер на 36 години 04 месеца и 09 дни от трета категория.

Пенсията е отпусната в минимален размер до определянето на размера ѝ по реда на КСО.

С Разпореждане № 570922/13 от 15.02.2019 г. на основание чл. 1, ал. 5 от НПОС и чл. 70, ал. 3 от КСО, пенсионния орган е постановил отказ за изменение на личната пенсия за ОСВ на жалбоподателката, поради наличие на периоди, за които липсват изискуемите документи и данни, установяващи осигурителния стаж и доход на жалбоподателката.

Органът по пенсионното осигуряване не е зачел за осигурителен стаж и доход периодите от 08.03.2000 г. до 31.12.2000 г. във фирма [фирма], както и тези от 12.01.2001 г. до 30.06.2001 г. и от 07.08.2001 г. до 07.05.2002 г. във фирма [фирма], поради липса на подадени данни от осигурителите в регистъра на осигурените лица, както и поради обстоятелството, че стажът не е заверен съгласно изискванията на Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж (НТКТС).

Срещу постановеното разпореждане от 15.02.2019 г. жалбоподателката последователно е възразявала с жалби от дати: 29.03.2019 г., 07.05.2019 г., 13.05.2019 г. и 10.06.2019 г., длъжностното лице е уведимило З. Ц. Х. с писмо от 08.05.2019 г., че се осъществяват изискуемите действия, свързани с изясняване и установяване на осигурителния стаж.

С разпореждане № [ЕГН] от 22.07.2019 г. на длъжностно лице по „ПО”, предмет на проверка в настоящото производство, на основание чл. 99, ал. 1, т. 1, б. „а” от КСО е отменено разпореждане № 570922/13 от 15.02.2019 г. и е изменена отпусната лична пенсия за ОСВ на жалбоподателката, при зачетен осигурителен стаж в размер на 37 години 03 месеца и 23 дни от трета категория. С постановеният административен акт размерът на пенсията е осъвременен, преизчислен и индексирал, съобразно действаща нормативната уредба, след датата на нейното отпускане.

Относно периодите от 12.01.2001 г. до 30.06.2001 г. и от 07.08.2001 г. - 07.05.2002 г. е извършена проверка от контролните органи на осигурителя, в резултат на която е изготвен Констативен протокол № КВ-5-21-00591465 от 10.07.2019 г., с който е установено, че разплащателните ведомости на [фирма] не се съхраняват от съдружниците в дружеството, поради което осигурителния стаж през описаните периоди не може да бъде потвърден. В резултат на приключване на проверките относно заявления от жалбоподателката осигурителен стаж, длъжностното лице при

определяне на действителния размер на пенсия, е изключило от осигурителния стаж на жалбоподателката времето, касаещ времето, през което тя е полагала труд, според представените осигурителни книжки при осигурител [фирма] и при [фирма].

Посоченият акт на пенсионния орган е оспорен от Х. пред Директора на ТП на НОИ, [населено място]. Решаващият орган не е намерил основания за отмяната на разпореждането и е отхвърлил жалбата.

Административен Съд С. - град, III отделение, 46 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – адресат на решението и срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде процесното разпореждане, потвърдено с решението на Директора на ТП на НОИ, [населено място], органът по пенсионното осигуряване е приел, че според чл. 37, ал. 1 от НПОС за осигурителен стаж се зачита времето, за което са били дължими или внесени осигурителни вноски за лицата по чл. 4, ал. 1 и ал. 3, т. 5 и 6 КСО, а за самоосигуряващите се лица и лицата по чл. 4, ал. 7, 8 и 9 и чл. 4а КСО - времето, за което са внесени осигурителни вноски.

В оспореното решение е посочено, че при определяне на действителния размер пенсия длъжностното лице по пенсионното осигуряване е изключило от осигурителния стаж на жалбоподателката времето от 12.01.2001 г. - 30.06.2001 г. и от 07.08.2001 г. - 07.05.2002 г. (претендиращия период съгласно подадената жалба), тъй като е установено, че в регистъра на осигурените лица не се съдържат данни за осигурителен етаж и доход за З. Ц. Х. от осигурителя [фирма], стажът ѝ в представените трудови книжки не е заверен съгласно изискванията на НТКТС (разпоредбата на чл. 6 от НТКТС) и съдружниците в дружество са заявили, че не съхраняват разплащателните ведомости.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с направените от административния орган изводи.

Видно от съставения от органите на ТП на НОИ, [населено място], протокол (л. 60), З. Х. е предала 2 броя трудови книжки, във връзка с подаденото от нея заявление за изменение на пенсия.

Трудовата книжка е официален удостоверяващ документ, съдържащ писмена информация, удостоверяваща съществуването на определени факти и обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника или служителя и има обвързваща съдъ материална доказателствена сила по смисъла на чл. 179 от ГПК за фактите, отразени в нея.

Вписванията в трудовата книжка се извършват от работодателя и „длъжностните лица” по смисъла на параграф 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на КТ във форма и ред, посочени в КТ и Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж (НТКТС).

Фактите и обстоятелствата, които са свързани с трудовата дейност на работника или служителя и подлежат на вписване в трудовата книжка при първоначално започване на работа са указани в чл. 349 от КТ чл. 4 от НТКТС, а именно: лични данни на работника/служителя по документ за самоличност, данни за професионалната

квалификация, съгласно предоставени писмени документи от работника/служителя, данни за заеманата длъжност, организационната структура, в която работи работникът или служителят (отдел, цех, служба), датата на постъпване на работа, както и уговореното трудово възнаграждение и т.н.

Вписванията, отнасящи се до оформянето на трудовата книжка при прекратяване на трудовото правоотношение, се извършват от работодателя и „длъжностните лица“ по смисъла на параграф 1, т.5 от Допълнителните разпоредби на КТ при спазване на изискванията на КТ и НТКТС.

При прекратяване на трудовото правоотношение работодателят е длъжен да впише в трудовата книжка данните, свързани с прекратяването, и да я предаде незабавно на работника или служителя.

Работодаателят, следва да попълни в нея данните относно: основанията за прекратяване на трудовото правоотношение - вписват се само членът, алинеята, точката и буквата от КТ или друг нормативен акт, въз основа на който се прекратява трудовото правоотношение, с цифри и думи продължителността на трудовия стаж, придобит от работника или служителя при този работодател от момента на постъпването му на работа до датата на прекратяване на трудовото правоотношение, изчислен по реда на НТКТС - чл. 9 и сл., основанията и размерът на изплатените, по реда на чл. 220-224 от КТ обезщетения при прекратяване на трудовото правоотношение и текст "Осигурителният стаж е равен на зачетения трудов стаж" - в случаите, когато осигурителният стаж е равен на зачетения трудов стаж.

Така оформената трудова книжка се подписва от главния счетоводител и от работодателя и се подпечатва с печата му, след което незабавно се предава от работодателя на работника/служителя срещу подпис.

В разглеждания казус дори да се приеме, че органите на ТП на НОИ, [населено място] не са имали възможността да се запознаят със съхраняваните при [фирма] разплащателни ведомости и така да зачетат претендирания осигурителен стаж, същите е следвало да вземат предвид вписванията в представените от Х. трудови книжки. Това тяхно задължение произтича от разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от НПОС, според която доказването на осигурителен стаж и доход, става въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с представянето на трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Административният орган е приел, че вписванията в представените от Х. трудови книжки не отговарят на изискванията на чл. 6 от НТКТС, без да посочи, точно на кои изисквания, защото в тази норма са посочени няколко елемента, а именно продължителността на трудовия стаж, придобит от работника или служителя при работодателя към датата на прекратяване на трудовото правоотношение, записан с цифри и думи, подпис на главния счетоводител и на работодателя и неговия печат, както и реквизитите, описани подробно по-горе.

Анализът на изложеното води до извода, че процесния административен акт, не съдържа фактическите и правни основания за издаването му, т.е. не отговаря на критериите, очертаващи законовия му статут. Тези изисквания са регламентирани в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, като неизпълнението им съставлява основание за отмяна. В разглеждания казус не беше установено, че записванията в представените от Х. трудови книжки, не дават възможност да се установи осигурителният ѝ стаж. Това обстоятелство лишава административния орган от възможността да откаже зачитането на времето, през което оспорващата е полагала труд при [фирма] за

осигурителен стаж. Липсата на някой от посочените реквизити не дава автоматично възможността да не се зачете за осигурителен стаж определен период, през който работникът е полагал труд. Това може да стане единствено при наличие на изключително драстични неточности, които следва да бъдат точно и ясно описани от органите на ТП на НОИ. Неизпълнението на това задължение опорочава волеизявлението на административния орган и представлява типичен пример за превратно упражняване на власт.

Във връзка с изложеното съдът намира, че при издаването на оспорените актове на органите на ТП на НОИ, [населено място] не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, но постановяването им не е в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъдат отменени, като преписката се върне на длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване” при ТП на НОИ, [населено място] с указание за издаване на ново разпореждане, в което периодите от 12.01.2001 г. до 30.06.2001 г. и от 07.08.2001 г. до 07.05.2002 г., през които З. Х. е полагала труд в [фирма] да бъде зачетено за осигурителен стаж.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2, във връзка с чл. 173 от АПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 46 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на З. Ц. Х. от [населено място] на Директора на ТП на НОИ, [населено място] с № 2153-21-333 от 05.11.2019 г. и Разпореждане № № [ЕГН] от 22.07.2019 г. на длъжностно лице по „Пенсионното осигуряване”, в частта, в която не е зачетен за осигурителен, стажа на оспорващата при осигурителя [фирма].

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на длъжностното лице по „Пенсионно осигуряване” при ТП на НОИ, [населено място] с указание за издаване на ново разпореждане при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

Административен Съдия: